

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 11Csp/392/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7517219128
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dosedla
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2021:7517219128.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudkyňou JUDr. Evou Dosedla, v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: I. Q., V.. XX.XX.XXXX, P. P. D. X/XXX, XXX XX B. V. P., o zaplatenie 2.833,31 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 230 Eur **z a s t a v u j e**.

II. Žalobu **z a m i e t a**.

III. Stranám náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu sa žalobou doručenu súdu dňa 24.08.2017 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 2.833,31 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne z dlžnej sumy od 16.07.2017 do zaplatenia a nahradil mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 23.09.2005 Žiadosť/Zmluvu o vydaní a používaní pôžičkovej karty QUATRO, na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Žalovanému bol úver poskytnutý s dohodnutým úrokom 22,80%. Ku dňu výpisu z kartového účtu mal schválený úverový rámec vo výške 1.500 €, ktorý sa zaviazal splácať štandardnou mesačnou splátkou vo výške 50,00 €. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti. Pred odstúpením na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 14.07.2017 nový výpis z bankovej knihy, ku dňu 30.06.2017 s konečným zostatkom na úhradu vo výške 2.833,31 €. Nakoľko žalovaný dlžnú sumu neuhradil v lehote splatnosti do dňa 15.07.2017, právny predchodca žalobcu si uplatnil svoj nárok súdnou cestou.

3. Žalobca k žalobe pripojil: Žiadosť o vydanie a používanie Pôžičkovej karty QUATRO zo dňa 23.09.2005, Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet a výpis z Pôžičkovej karty za obdobie od 01.09.2005 do 31.12.2008 a od 01.01.2009 do 30.06.2017.

4. Podaním doručeným súdu dňa 16.10.2017 spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. oznámila súdu, že žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. ako postupca postúpil pohľadávku na postupníka - spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.09.2017. Zároveň spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. vyjadrila súhlas so vstupom do konania na strane žalobcu. Súď

uznesením zo dňa XX.XX.XXXX pripustil, aby do konania na miesto žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. vstúpil ako nový žalobca Intrum Slovakia s.r.o..

5. Súd žalobu spolu s prílohami zaslal žalovanému na vyjadrenie dňa 20.05.2019, žalovaný si zásielku prevzal dňa 22.05.2019, o čom svedčí doručka na č. I. XX spisu.

X. Žalovaný sa vo veci vyjadril podaním zo dňa XX.XX.XXXX (č.l.XX spisu), v ktorom uznal svoju dlžobu, ale celú dlžnú sumu nevie naraz uhradiť, nakoľko dostáva len starobný dôchodok XXX F. mesačne. Y. elektrinu, vodu a iné poplatky, má zdravotné problémy a za lieky platí XX F.. K. žiada, aby mu súd povolil dlžnú sumu splácať v mesačných splátkach po XX F..

X. Žalobca podaním doručeným súdu dňa XX.XX.XXXX zobral svoju žalobu čiastočne späť v sume XXX F. (dodatočné úhrady žalovaného) a žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy X.XXX,XX F. spolu s príslušenstvom formou primeraných mesačných splátok s tým, že žiada súd, aby rozhodol rozsudkom pre uznanie nároku.

X. Podaním doručeným súdu dňa XX.XX.XXXX zobral žalobca svoju žalobu čiastočne späť v sume XX,XX F. (dodatočné úhrady žalovaného) a žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy X.XXX,XX F. spolu s príslušenstvom formou primeraných mesačných splátok s tým, že žiada súd, aby rozhodol rozsudkom pre uznanie nároku.

X. Súd nariadil vo veci pojednávanie dňa XX.XX.XXXX, ktorého sa nezúčastnil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili a žiadali pojednávať v ich neprítomnosti. Dostavila sa len žalovaná. Vychádzajúc z § 180 CSP súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu.

10. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

11. Podľa § 145 ods. 1, 2 a 3 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzataní žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

12. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

13. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 10.06.2020 a dňa 25.03.2021 zobral svoju žalobu čiastočne späť a to v sume 180 Eur a 50 Eur - dodatočné úhrady žalovaného. Na základe uvedeného preto súd konanie v časti o zaplatenie sumy 230 Eur zastavil.

14. Žalobca vo svojich podaniach dňa 10.06.2020 a 25.03.2021 žiadal súd rozhodnúť rozsudkom pre uznanie.

15. Podľa názoru súdu prejav žalovanej, vyplývajúci z podania na č.l. 53 spisu slovami: „, svoju dlžobu uznávam, ale celú dlžnú sumu neviem naraz uhradiť, nakoľko dostávam len starobný dôchodok 215 Eur mesačne. Platím elektrinu, vodu a iné poplatky, mám zdravotné problémy, platím za lieky 60 Eur. Láskaivo žiadam, aby mi súd povolil dlžnú sumu splácať v mesačných splátkach po 20 Eur“, nie je kvalifikovaný uznávací prejav.

16. Pri právnej klasifikácii podania strany sporu vychádza súd z jeho obsahu v zmysle čl. 11 ods. 1 CSP. Zásadným interpretačným pravidlom je posúdiť podanie tak, aby jeho výklad zodpovedal skutočnej vôli konajúcej osoby v čase urobenia tohto úkonu. Pri posudzovaní procesného úkonu účastníka konania podľa jeho obsahu nemôže súd určitému úkonu dávať iný význam, než ktorý zodpovedá obsahu úkonu, jeho vnútornej skladbe, logike, zvolenej argumentácii, v úkone použitým výrazovým prostriedkom a celkovému zmyslu úkonu účastníka. Ak nastane situácia, pri ktorej je potrebné skúmať otázku, či existuje rozpor medzi prejavom účastníka urobeným v úkone a jeho vôľou, je potrebné akceptovať objektívne hľadisko. Aplikujúc toto hľadisko treba mať pri posudzovaní procesného úkonu účastníka podľa jeho

obsahu na zreteľ to, ako v ňom bola navonok objektívne prejavená vôľa konajúceho, nie na to, či je subjektívne, zo subjektívneho aspektu účastníka zhoda medzi navonok urobeným procesným úkonom a vnútornou vôľou toho, kto úkon urobil (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo 128/2010).

17. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 08.08.2019 pod sp.zn. 3Co/104/2019 v zmysle ktorého: „Rozsudkom na základe uznania nároku môže rozhodnúť súd len vtedy, ak je prejav účastníka natoľko určitý, že z neho možno urobiť skutočne nepochybný záver, že úkon smeruje k uznaniu nároku. Uznanie nároku ako celku v sebe zahŕňa jednak uznanie základu nároku, ako aj uznanie jeho výšky a musí z neho byť zrejmá aj vôľa žalovaného bezpodmienečne nárok žalobcu uspokojiť. Nie je teda možné uznanie výšky nároku bez toho, aby uznal jeho základ. Podľa názoru odvolacieho súdu prejav žalovanej, tak ako je zachytený v zápisnici z pojednávania na súde prevej inštancie, nie je natoľko jasný a jednoznačný, aby z neho bolo možné usúdiť, že jej úmyslom bolo skutočne uznanie základu a výšky nároku. Nie je teda splnená práve požiadavka určitosti uznávajúceho prejavu vôle žalovanej. Ústne vyjadrenie žalovanej je potrebné vnímať v kontexte celého jej prednesu, v ktorom sa zameriava predovšetkým na svoju ťaživú životnú situáciu, ktorá má vplyv na jej platobnú neschopnosť. Z obsahu takéhoto vyjadrenia žalovanej vyplýva len toľko, že chce dlh splatiť, avšak vôbec nie je vyjadrený resp. zrejmý dôvod (základ) tohto dlhu a už vôbec nie je zrejmé, akú sumu chcela zaplatiť. Okolnosti prípadu nasvedčujú tomu, že žalovaná je si vedomá existencii dlhu, no nesúhlasí s tým, aby bola zaviazaná na úhradu dlhu v celom rozsahu tak, ako bol uplatnený žalobou a svoje vyjadrenie formulovala pod tlakom okolností- prebiehajúce súdne konanie, jej nepriaznivá finančná situácia a snaha o docielenie možnosti úhrady dlhu v splátkach. Takýto prejav žalovanej podľa jeho obsahu (čl.11 ods. 1 CSP) nemožno spofahlivo posúdiť ako plne akceptovateľný a účinný prejav, ako to má na mysli ust. § 282 CSP.“

18. Súd vykonal dokazovanie na základe predložených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

19. Dňa 21.09.2005 žalovaný vyplnil a podpísal Žiadosť o vydanie a používanie Pôžičkovej karty QUQTRO (ďalej len „zmluva“), ktorá bola zo strany žalobcu podpísaná dňa 23.09.2005. Z čl. II zmluvy vyplýva, že žalovaný požadoval úverový rámec vo výške 30.000,- Sk (995,82 €) pri štandardnej mesačnej splátke po 1.000,- Sk (33,19 €). Žalovanému napokon bol schválený úverový rámec 1.500 € s mesačnou splátkou vo výške 50 €.

20. V zmluve je ďalej v čl. VI. bode 37 uvedené, že Klient berie na vedomie, že vzhľadom na povahu úveru nie je možné vopred vypočítať ročnú úrokovú mieru nákladov (RPMN) spojenú s Revolvingovým úverom. Cenník obsahuje príkladný výpočet RPMN na základe určitých predpokladov a čerpaní a splácaní Revolvingového úveru Klientom. Skutočnú RPMN je možné vypočítať spätne podľa skutočného čerpania Revolvingového úveru a uskutočnených splátok. Správca oznámi Klientovi RPMN za obdobie uplynulých 12 mesiacov na základe písomnej žiadosti Klienta. Náklady s tým spojené sa zaúčtujú na ťarchu Kartového účtu. Dňa 14.07.2017 žalobca vyhotovil výpis z bankovej knihy s konečným zostatkom na úhradu vo výške 2.833,31 €, ktorý obsahoval súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovaným. V časti V. Vyhlásenia klienta, v bode 2, žalovaný vyhlásil, že pred podpisom zmluvy sa oboznámila s obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie platobných kariet vydávaných VÚB, a.s., ktoré tvoria prílohu tejto Žiadosti/ Zmluvy, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať.

21. Z predloženého výpisu z kartového účtu žalovaného vyplýva, že od 01.09.2005 do 31.12.2008 vyčerpал žalovaný spolu sumu 67.732,21 Sk (2.248,30 €) a uhradil spolu 38.276 Sk (1.270,53 €). Z predloženého výpisu z kartového účtu žalovaného vyplýva, že od 01.01.2009 do 30.06.2017 vyčerpал žalovaný spolu sumu 5.044,43 € a uhradil spolu 3.188,89 €. Z toho reálne poskytnuté finančné prostriedky za obdobie od 01.09.2005 do 30.06.2017 predstavujú spolu sumu 3.179,14 € a zvyšok sú úroky a poplatky. Žalovaný za to isté obdobie uhradil spolu sumu 4.459,42 €.

22. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

23. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z., zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

24. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

25. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

26. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä: g)ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

27. Z vykonaného dokazovania považoval súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným zmluvou označenou ako „Žiadosť/Zmluva o vydaní a používaní kreditnej karty QUATRO“ (ďalej len zmluva) vznikol právny vzťah, ktorý je potrebné posudzovať podľa ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Na základe uzatvorenej zmluvy bol zo strany žalobcu žalovanému poskytnutý úverový rámec, t.j. určitá dojednaná výška peňažných prostriedkov, ktoré žalovaný čerpal prostredníctvom kreditnej karty. Súd danú zmluvu posúdil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle citovaných ustanovení v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, keď žalobca mal pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Zmluva bola pripravená na formulári, ktorý vopred pripravil žalobca bez možnosti žalovaného meniť obsah a text uvedenej zmluvy, pričom do textu zmluvy sa dopisovali iba konkrétne údaje týkajúce sa žalovaného.

28. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal dôvodnosť ním požadovaného nároku v celom rozsahu. Základnou črtou revolvingového úveru je, že sa dlžníkovi poskytuje určitý úverový rámec, z ktorého môže, ale nemusí opakovane čerpať peňažné prostriedky a priebežne spláca vyčerpanú časť úverového rámca, pričom po jeho splatení (hoci aj čiastočnom) ho môže opakovane čerpať do výšky úverového limitu bez potreby uzatvárania novej zmluvy.

29. V prvom rade súd skúmal otázku platnosti zmluvy a jej obsahu z hľadiska uvedenia všetkých náležitostí podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. Súd na základe preskúmania predmetnej zmluvy zistil, že táto neobsahuje RPMN, v dôsledku čoho je nutné úver poskytnutý žalovanému zo strany žalobcu posúdiť v zmysle § 4 ods. 2 písm. g/ zákona č. 258/2001 Z. z. ako bezúročný a bez poplatkov, preto žalobca nemal na zmluvné úroky a poplatky právny nárok.

30. Z obsahu zmluvy vyplýva, že v tejto je uvedený úverový rámec 30.000 Sk (995,82 €) ako aj výška mesačnej splátky 1.000 Sk (33,19 €). Čo sa týka RPMN, tá je uvedená v čl. VI. bode 37 Obchodných podmienok a to tak, že vzhľadom na povahu úveru nie je možné vopred vypočítať ročnú úrokovú mieru nákladov (RPMN) spojenú s Revolvingovým úverom. Súd má za to, že spotrebiteľovi musia byť už pri podpise zmluvy poskytnuté všetky informácie, ktoré sa vzťahujú na žiadaný a poskytovaný úver. Musí teda poznať všetky informácie uvedené v § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. spôsobilé ovplyvniť jeho rozhodnutie o tom, či za uvedených podmienok bude mať záujem o predmetný úver. Účel právnej úpravy vyžaduje, aby spotrebiteľ mal informáciu o skutočnej RPMN ešte pred uzavretím zmluvy.

31. V zmluve sa ani len nenachádza údaj o RPMN, pritom ide o podstatný údaj, ktoré najvýznamnejším spôsobom ovplyvňujú rozhodnutie spotrebiteľa pre uzatvorenie úverovej zmluvy. Zákon zároveň uvádza, že od spotrebiteľa nie je možné vyžadovať úroky alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve. Podľa názoru súdu žalobcovi nič nebránilo v tom, aby tieto údaje uviedol zreteľne a zrozumiteľne do textu zmluvy tak, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy mal vedomosť o tom, za akých podmienok mu je úver poskytnutý.

32. V danej súvislosti súd poukazuje aj na názor Krajského súdu v Prešove vyjadrený v odôvodnení uznesenia zo dňa 21.5.2013 sp. zn. 5Co/78/2013, cit.: „V odvolacej námietke žalobcu, že pri revolvingovom úvere nie je možné vopred určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, ako aj ďalšie údaje, závislé od výšky čerpanej výšky sumy, pretože sa v úvere v rámci poskytnutého úverového rámca čerpá na základe vôle odporcu, a tým sa menia relevantné údaje pre výpočet RPMN, odvolací súd konštatuje, že túto námietku považuje za nedôvodnú v celom rozsahu. Zo spisu nepochybne vyplýva, že výška poskytnutého úveru bola vopred známa o čom svedčí aj tvrdenie žalobcu v odvolaní (bod II., ods. 3), že na základe uzavretej zmluvy o RÚ poskytol žalobca žalovanej revolvingový úver s úverovým rámcom vo výške 1.991,64 Eur (pôvodne dohodnutý úverový rámec vo výške 30.000,- Sk bol na základ žalovanej zo dňa 26.2.2008 navýšený o 30.000,- Sk na končnú sumu 60.000,- Sk, t.j. 1.991,64 Eur). V prípade revolvingového úveru v čase poskytnutia revolvingu sú známe všetky premenné, a teda nie je daná žiadna prekážka vypočítať ročnú percentuálnu mieru nákladov. Pri revolvingu je suma poskytovaného úveru známa, a túto v ustálenej výške poskytuje veriteľ, pretože nemôže obsahovať tvrdenie žalobcu, že pri revolvingovom úvere výšku sumy určuje spotrebiteľ svojím úkonom“.

33. Súd taktiež poukazuje na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/107/2013 zo dňa 27.3.2014, týkajúci sa obdobného prípadu. Možnosť dohody o RPMN aj v prípade revolvingového úveru konštatoval napr. aj Krajský súd v Žiline v rozhodnutí sp. zn. 5Co/60/2011 zo dňa 15.3.2011.

34. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti má súd za to, že poskytnutý úver je potrebné považovať za úver poskytnutý bez úroku a bez poplatkov v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. g/ zákona č. 258/2001 Z. z., a teda že žalobca by mal nárok len na vrátenie sumy, ktorá bola žalovanému reálne poskytnutá. Na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalovaný celkovo čerpal sumu 3.179,14 € a zvyšok sú úroky a poplatky. Žalovaný za to isté obdobie uhradil spolu sumu 4.459,42 €, ktorá preyšuje reálne poskytnutú sumu, preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

35. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v spore neúspešný, nemá preto nárok na náhradu trov konania. Úspešnému žalovanému žiadne trovy nevznikli, preto súd stranám náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).